

USTAWA
z dnia 11 maja 2001 r.

o opakowaniach i odpadach opakowaniowych¹⁾

Opracowano na podstawie: Dz. U. z 2001 r. Nr 63, poz. 638, 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 11, poz. 97, Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 175, poz. 1458, z 2011 r. Nr 63, poz. 322.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa wymagania, jakim muszą odpowiadać opakowania ze względu na zasady ochrony środowiska oraz sposoby postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zapewniające ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.
2. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami opakowaniowymi w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o odpadach.
3. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień działu II w tytule I ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627).

Art. 2.

Przepisy ustawy stosuje się do opakowań wprowadzanych na polski obszar celny w ramach procedury dopuszczenia do obrotu, opakowań będących przedmiotem działalności gospodarczej na terenie kraju oraz wszystkich powstałych z nich odpadów opakowaniowych.

Art. 3.

1. Opakowaniami w rozumieniu ustawy są wprowadzone do obrotu wyroby wykonane z jakichkolwiek materiałów, przeznaczone do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania lub prezentacji wszelkich produktów, od surowców do towarów przetworzonych, a także części opakowań i elementy pomocnicze połączone z opakowaniami i przeznaczone do tego samego celu co dane opakowanie.
2. Opakowania obejmują następujące kategorie:
 - 1) opakowania jednostkowe, służące do przekazywania produktu użytkownikowi w miejscu zakupu, w tym przeznaczone do konsumpcji produktów naczynia jednorazowego użytku,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, L 284 z 31.10.2003, str. 1, L 47 z 18.02.2004, str. 26 i L 70 z 16.03.2005, str. 17).

Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

- 2) opakowania zbiorcze, zawierające wielokrotność opakowań jednostkowych produktów, niezależnie od tego, czy są one przekazywane użytkownikowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży i które można zdjąć z produktu bez naruszenia jego cech,
 - 3) opakowania transportowe, służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania ich uszkodzeniom, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub lotniczego.
3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:
- 1) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to wszystkie opakowania, w tym opakowania wielokrotnego użytku wycofane z ponownego użycia, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań,
 - 2) odzysku – rozumie się przez to odzysk w rozumieniu przepisów o odpadach,
 - 3) recyklingu – rozumie się przez to recykling w rozumieniu przepisów o odpadach,
- 3a) środkach niebezpiecznych – rozumie się przez to:
- a) substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach jako bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze kategorii 1 lub 2, mutagenne kategorii 1 lub 2, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 lub niebezpieczne dla środowiska z przypisanym symbolem N lub
 - b) substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008”, w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako rakotwórcze kategorii 1A lub 1B, mutagenne kategorii 1A lub 1B, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A lub 1B lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2, lub
 - c) środki ochrony roślin zaklasyfikowane jako bardzo toksyczne, toksyczne lub niebezpieczne dla środowiska wodnego z przypisanym symbolem N na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach lub zaklasyfikowane w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2 na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, lub
 - d) środki ochrony roślin zaklasyfikowane jako toksyczne dla pszczoł lub organizmów wodnych, określone w przepisach o ochronie roślin,
- 4) wielokrotnym użytku – rozumie się przez to każde działanie, w trakcie którego opakowanie przeznaczone i zaprojektowane do co najmniej dwukrotnego zastosowania jest powtórnie wykorzystywane do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone.

Art. 4.

Przepisy ustawy nie naruszają wymagań przewidzianych dla opakowań w przepisach odrębnych.

Rozdział 2**Obowiązki producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportera i dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań****Art. 5.**

Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań powinni ograniczać ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do produkcji opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:

- 1) objętość i masa opakowań były ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia ich funkcji, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika,
 - 2) opakowania były projektowane i wykonane w sposób umożliwiający ich wielokrotny użytek i późniejszy recykling, a jeśli nie jest to możliwe, to przynajmniej recykling, a jeżeli nie jest on możliwy, to inną formę odzysku,
 - 3) opakowania zawierały możliwie najmniejszą ilość substancji stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska,
 - 4) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą uzyskania wiarygodnych i powtarzalnych wyników, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalenia sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach.
 3. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się właściwościami fizycznymi i składem chemicznym opakowań, a także ryzykiem powstania zagrożeń dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań zwolnionych z wymagań określonych w ust. 1 pkt 4 oraz rodzaje opakowań, dla których maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego może być wyższa niż określona w ust. 1 pkt 4, czas trwania oraz szczegółowe warunki zwolnienia lub podwyższenia zawartości.
 4. Opakowania wielokrotnego użytku powinny posiadać właściwości fizyczne i charakterystykę pozwalającą na ich wykorzystanie w określonej ilości cykli, przy normalnych warunkach zastosowania.
- 4a. Odpady z opakowań wielokrotnego użytku powinny:
- 1) nadawać się do odzysku w warunkach pozwalających na spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny osób przy nich zatrudnionych,
 - 2) spełniać wymagania dla opakowań przydatnych do odzysku.
- 4b. Ze względu na zalecaną metodę odzysku opakowania mogą być opakowaniami przydatnymi do odzysku:
- 1) przez recykling materiałowy,
 - 2) w postaci energii,
 - 3) przez kompostowanie,

- 4) przez biodegradację.
- 4c. Opakowania przydatne do recyklingu materiałowego powinny być wytwarzane w sposób pozwalający na recykling określonego procentu masy materiału zastosowanego do produkcji opakowania zgodnie z odrębnymi przepisami.
- 4d. Opakowania przydatne do odzysku energii powinny mieć minimalną wartość opałową dolną, pozwalającą na optymalizację odzyskiwania energii.
- 4e. Opakowania przydatne do kompostowania powinny posiadać taką zdolność do biodegradacji, która nie będzie stanowiła przeszkody w selektywnej zbiórce lub procesie kompostowania, jakim są poddawane te opakowania.
- 4f. Opakowania przydatne do biodegradacji powinny posiadać taką zdolność rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, która zapewni ostateczny rozkład otrzymanego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę.
- 4g. W przypadku zgodności opakowania lub odpadu opakowaniowego z normami zharmonizowanymi, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087), wymagania określone w ust. 1–4a i 4c–4f uważa się za spełnione.
- 4h. Oceny zgodności, o której mowa w ust. 4g, dokonuje się na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.
5. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się dostępnymi możliwościami technologicznymi i wymaganiami ochrony środowiska, może, w drodze rozporządzenia, ustanowić ograniczenia lub zakazy stosowania określonych substancji używanych do produkcji opakowań, niespełniających wymagań określonych w ust. 1.

Art. 5a.

1. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań prowadzi działania edukacyjne w zakresie właściwego gospodarowania odpadami opakowaniowymi.
2. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań, o których mowa w ust. 1, może zlecić działania edukacyjne w zakresie właściwego gospodarowania odpadami opakowaniowymi organizacji odzysku, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639, z późn. zm.²⁾).

Art. 6.

1. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań mogą je znakować.
2. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań, którzy je znakują, są obowiązani stosować oznakowanie określające:
 - 1) rodzaj materiałów wykorzystanych do produkcji opakowania,
 - 2) możliwość wielokrotnego użytku opakowania – w przypadku opakowań wielokrotnego użytku,
 - 3) przydatność opakowania do recyklingu – w przypadku opakowań przydatnych do recyklingu.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 291.

3. Oznakowanie umieszcza się na opakowaniu lub na naklejonej na nim etykiecie, a jeżeli rozmiary opakowania na to nie pozwalają – na dołączonej do niego ulotce informacyjnej, w sposób, który nie stanowi przeszkody dla recyklingu odpadów opakowaniowych.
4. Oznakowanie powinno być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe również po otwarciu opakowania.
5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory oznakowania opakowań, kierując się potrzebą prawidłowej gospodarki odpadami i odpadami opakowaniowymi.

Art. 7.

1. Producent, importer, dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksporter i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań są obowiązani do składania właściwemu marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o masie wytworzonych, przywiezionych z zagranicy oraz wywiezionych za granicę opakowań, według rodzaju materiałów, z jakich zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku, oraz o przestrzeganiu ograniczeń wynikających z art. 5 ust. 1 pkt 4, w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań, o których mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy służących do składania sprawozdań, uwzględniając specyfikę małych i średnich przedsiębiorstw.
3. Dokumenty, na podstawie których sporządza się sprawozdanie, powinny być przechowywane przez 5 lat.
4. Marszałek województwa, któremu przedstawiane jest sprawozdanie, może, w drodze decyzji, zobowiązać producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportera lub dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań do przedłożenia dokumentów, o których mowa w ust. 3.
5. Właściwość miejscową marszałka województwa ustala się według siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportera lub dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportera lub dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań na terenie kraju właściwy miejscowo jest Marszałek Województwa Mazowieckiego.

Rozdział 3

Obowiązki producenta, importera, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportera i dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach

Art. 8.

1. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniu są obowiązani stosować opakowania spełniające wymagania określone w art. 5 ust. 1.
2. Przepisy art. 6 ust. 1–4 stosuje się do producenta, importera i dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia.

Art. 9.

1. Obowiązki producenta, importera i dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach w zakresie osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu określają przepisy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.
2. Obowiązki producenta, importera i dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach w zakresie sprawozdawczości o ilości i rodzajach stosowanych opakowań określają przepisy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.
3. Eksporter i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach jest obowiązany do składania właściwemu marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o masie wywiezionych za granicę opakowań, według rodzaju materiału, z jakich zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku zastosowanych do opakowań eksportowanych produktów, w terminie do dnia 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy. Przepis art. 7 ust. 5 stosuje się odpowiednio.
4. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań, o których mowa w ust. 3, określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy służących do składania sprawozdań, uwzględniając specyfikę małych i średnich przedsiębiorstw.
5. Dokumenty, na podstawie których sporządza się sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, powinny być przechowywane przez 5 lat. Przepis art. 7 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 10.

1. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych są obowiązani ustalić wysokość kaucji na opakowania jednostkowe tych środków nie niższą niż 10% i nie wyższą niż 30% ceny środka niebezpiecznego zawartego w tym opakowaniu, z zastrzeżeniem art. 10a.
2. Obowiązek ustalenia kaucji nie dotyczy opakowań środków niebezpiecznych wprowadzonych do obrotu w celu prowadzenia badań naukowych lub dydaktyki oraz czynności diagnostyki laboratoryjnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 144, poz. 1529 oraz z 2005 r. Nr 119, poz. 1015).
3. Producent, importer i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych są obowiązani odebrać na własny koszt od sprzedawcy opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach.
4. Jeżeli zwrot pobranej kaucji przez sprzedawcę jest niemożliwy z powodu przerw lub zakończenia działalności, producent, importer lub dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych jest obowiązany przyjmować od użytkowników opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po środkach niebezpiecznych. Przyjmując opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach, producent, importer lub dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia jest obowiązany zwrócić pobraną kaucję.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań dla określonych rodzajów środków niebezpiecznych, innych niż środki ochrony

roślin, wobec których stosuje się inną wysokość kaucji niż określona w ust. 1, ze względu na specyfikę tych opakowań lub tych środków.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań dla określonych rodzajów środków ochrony roślin będących środkami niebezpiecznymi, wobec których stosuje się inną wysokość kaucji niż określona w ust. 1, ze względu na specyfikę tych opakowań lub tych środków.

Art. 10a.

1. Minister właściwy do spraw środowiska może zawrzeć porozumienie z producentami, importerami i dokonującymi wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych, o których mowa w art. 10 ust. 1, w zakresie utworzenia i utrzymania ogólnopolskiego systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych.
2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, powinno:
 - 1) umożliwiać dostęp do systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych producentom, importerom i dokonującym wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych, o których mowa w art. 10 ust. 1,
 - 2) obejmować obszar całego kraju,
 - 3) określać cele i termin ich realizacji,
 - 4) określać sposób sprawowania kontroli nad producentami, importerami i dokonującymi wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych,
 - 5) określać przypadki, w jakich porozumienie ulega rozwiązaniu.
3. Minister właściwy do spraw środowiska porozumienie, o którym mowa w ust. 1, ogłasza w najbliższym wydawanym Dzienniku Urzędowym Ministra Środowiska i Głównego Inspektora Ochrony Środowiska od dnia zawarcia porozumienia.
4. W czasie obowiązywania porozumienia dotyczącego utworzenia i utrzymania ogólnopolskiego systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych nie stosuje się przepisów o kaucji dla danego rodzaju środków niebezpiecznych, dla którego zawarto porozumienie.

Art. 11. (uchylony).

Rozdział 4

Obowiązki sprzedawcy i użytkownika produktów w opakowaniach

Art. 12.

Sprzedawca produktów w opakowaniach jest obowiązany do przekazywania użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu,
 - 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży.

Art. 13.

1. Jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 25 m², sprzedające napoje w opakowaniach jednorazowych, są obowiązane do posiadania w ofercie handlowej podobnych produktów dostępnych w opakowaniach wielokrotnego użytku.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje napojów, których nie dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając wymagania higieniczno-sanitarne.

Art. 14.

Jednostki handlu detalicznego są obowiązane do przyjmowania zwracanych i na wymianę opakowań wielokrotnego użytku po produktach w takich opakowaniach, które znajdują się w ich ofercie handlowej.

Art. 14a.

Producent lub jednostka handlu hurtowego produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku są obowiązani do odbioru na własny koszt opakowań wielokrotnego użytku od jednostek handlu detalicznego, którym sprzedają produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku.

Art. 15.

Jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2 000 m² są obowiązane do prowadzenia na własny koszt selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ich ofercie handlowej, według rodzajów odpadów określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 16.

1. Sprzedawca środków niebezpiecznych jest obowiązany pobrać kaucję za opakowania jednostkowe tych środków w wysokości ustalonej przez ich producenta, importera lub dokonującego wewnątrzspółnotowego nabycia, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Obowiązek pobrania kaucji nie dotyczy opakowań środków niebezpiecznych wprowadzonych do obrotu w celu prowadzenia badań naukowych lub dydaktyki oraz czynności diagnostyki laboratoryjnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej.
3. Sprzedawca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przyjmować od użytkowników opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po środkach niebezpiecznych w celu ich przekazania producentowi, importerowi lub dokonującemu wewnątrzspółnotowego nabycia. Przyjmując opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach, sprzedawca jest obowiązany zwrócić pobraną kaucję.
4. (uchylony).

Art. 17.

Użytkownik środków niebezpiecznych jest obowiązany zwrócić sprzedawcy opakowania wielokrotnego użytku i odpady opakowaniowe po tych środkach.

Art. 18.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 10, art. 12–14 oraz art. 16 ust. 1 i 2 sprawuje Inspekcja Handlowa, działająca na podstawie przepisów odrębnych.

Rozdział 5**Obowiązki organów administracji publicznej****Art. 19.**

1. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 7 ust. 1 oraz w art. 9 ust. 3, marszałek województwa sporządza raport wojewódzki zawierający:
 - 1) (uchylony),
 - 2) masę wytworzonych, przywiezionych z zagranicy lub wywiezionych za granicę opakowań, według rodzaju materiału, z jakiego zostały wykonane, z wyszczególnieniem opakowań wielokrotnego użytku,
 - 3) informację o realizacji przez producentów, importerów i dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia opakowań ograniczeń wynikających z art. 5 ust. 1 pkt 4.
2. Raport, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska do dnia 15 maja za poprzedni rok kalendarzowy.
3. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą stworzenia ujednoliconego systemu zbierania i przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady składania raportów wojewódzkich oraz wzór formularza.

Art. 20.

Minister właściwy do spraw środowiska prowadzi bazę danych, dotyczących gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, na podstawie raportów wojewódzkich, o których mowa w art. 19 ust. 1, oraz sprawozdań i zbiorczych informacji, o których mowa w przepisach o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

Rozdział 6**Przepisy karne****Art. 21.**

Kto produkując, importując, dokonując wewnątrzspółnotowego nabycia lub wprowadzając do obrotu opakowania lub produkty w opakowaniach, przekracza dopuszczalną maksymalną sumę zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu,
podlega karze grzywny.

Art. 21a.

Kto znakuje opakowania niezgodnie z zasadami określonymi w art. 6 ust. 1–4, podlega karze grzywny.

Art. 22.

1. Kto, produkując, importując, dokonując wewnątrzwspólnotowego nabycia, eksportując lub dokonując wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań, nie składa marszałkowi województwa sprawozdań o opakowaniach lub składa sprawozdanie niezgodne z dokumentami, niekompletne lub nieterminowo, podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega eksporter lub dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniu, który nie składa marszałkowi województwa sprawozdania o wywiezionych za granicę opakowaniach.

Art. 23.

Kto, produkując, importując lub dokonując wewnątrzwspólnotowego nabycia środków niebezpiecznych:

- 1) wbrew obowiązkowi nie ustala wysokości kaucji na opakowanie tego środka lub ustala ją w wysokości niezgodnej z przepisami, lub
- 2) nie odbiera na własny koszt opakowań po tych środkach,

podlega karze grzywny.

Art. 24.

Kto, sprzedając środki niebezpieczne:

- 1) wbrew obowiązkowi nie pobiera od użytkownika środka niebezpiecznego kaucji lub pobiera w wysokości niezgodnej z przepisami, lub
- 2) nie zwraca użytkownikowi środka kaucji lub nie przyjmuje od użytkownika opakowania wielokrotnego użytku i odpadów opakowaniowych po tych środkach,

podlega karze grzywny.

Art. 25.

Kto, będąc użytkownikiem środka niebezpiecznego, nie zwraca sprzedawcy opakowania wielokrotnego użytku i odpadów opakowaniowych po tym środku,

podlega karze grzywny.

Art. 26.

Kto, sprzedając produkty w opakowaniach, nie wywiesza w miejscu sprzedaży informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu,
- 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,

podlega karze grzywny.

Art. 27.

Kto, zarządzając jednostką handlu detalicznego, nie przyjmuje zwracanych i na wymianę opakowań wielokrotnego użytku po produktach będących w ofercie handlowej w tej jednostce,

podlega karze grzywny.

Art. 27a.

Kto, będąc producentem lub zarządzającym jednostką handlu hurtowego produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku, nie odbiera na własny koszt opakowania wielokrotnego użytku od jednostki handlu detalicznego, który sprzedaje produkty w takich opakowaniach,

podlega karze grzywny.

Art. 28.

Kto, zarządzając jednostką handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2 000 m², nie prowadzi selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki,

podlega karze grzywny.

Art. 29.

Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 21–28 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

**Rozdział 7
Przepisy końcowe****Art. 30.**

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 77, poz. 335, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, Nr 133, poz. 885 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1157 oraz z 2001 r. Nr 38, poz. 452) w art. 2 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) kontrola przestrzegania przepisów o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.”.

Art. 31.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem art. 5 ust. 1 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.